

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-97/2026
cu privire la examinarea contestației depuse de Oleg Gonța împotriva
hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-2/2026 din 23.01.2026
emisă în privința procurorului Oleg Gonța

02 aprilie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă contestația depusă de Oleg Gonța împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-2/2026 din 23.01.2026, audiind informația prezentată de către doamna Aliona Nesterov, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr.3-2/2026 din 23.01.2026, Colegiul de disciplină și etică a aplicat în privința procurorului Oleg Gonța, sancțiunea disciplinară - *eliberare din funcția de procuror*, pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

La data de 09.02.2026, procurorul Oleg Gonța a depus o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică, solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri privind încetarea procedurii disciplinare, pe motiv că faptele reținute nu constituie abateri disciplinare, sau modificarea hotărârii contestate prin reindividualizarea sancțiunii și aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

I. Circumstanțele reflectate în sesizările cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 21.11.2025, în circuitul instituțional al Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, prin care s-a solicitat examinarea și, după caz, tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată – Cornel Casian și Oleg Gonța, a procurorului delegat în aceeași procuratură, Veaceslav Sturzu, precum și a procurorului ierarhic superior, Valentina Ciobanu, pentru fapte pretins susceptibile de a constitui abateri disciplinare.

La data de 08.12.2025, inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru, a emis decizia de separare din lucrările procedurii disciplinare nr. 247s/25 a procedurii disciplinare nr. 256s/25, cu referire la procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, Oleg Gonța.

Potrivit sesizării depuse, adjunctul Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, în exercitarea atribuțiilor de monitorizare a activității judiciare desfășurate de procuraturile teritoriale și specializate, precum și de Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, a realizat o verificare a informațiilor privind rezultatele examinării cauzelor penale în instanțele de judecată. Verificarea a vizat, în special, sentințele raportate ca fiind ilegale sau neîntemeiate ori cele în care au fost aplicate pedepse penale greșit individualizate, pronunțate pe parcursul anului 2024 și în

primele șase luni ale anului 2025, precum și modul de exercitare a căilor de atac împotriva acestora de către acuzatorii de stat.

În rezultatul acestei verificări, adjunctul Procurorului General interimar a identificat mai multe cauze penale în care sentințele pronunțate au fost raportate, de către acuzatorii de stat, Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale ca fiind „neîntemeiate”, ulterior însă acestea nu au fost identificate ca fiind contestate în instanța ierarhic superioară. Cauzele respective au fost sistematizate într-un tabel intitulat „Totalizare sentințe (negăsite pe PIJ [Portalul instanțelor de judecată])”.

În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea menționată a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor, pentru examinarea acțiunilor procurorului Oleg Gonța.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizărilor disciplinare de către Inspecția procurorilor

În urma verificărilor efectuate de către Inspecția procurorilor, la 09.12.2025 a fost adoptată decizia în care au fost reținute toate argumentele reflectate în sesizarea disciplinară, menționându-se că acestea și-au găsit confirmare prin dovezile administrate.

S-a constatat că, la data de 28.10.2025, adjunctul Procurorului General interimar a transmis, prin intermediul poștei electronice, către procurorul-șef interimar al Secției judiciar-penale din cadrul Procuraturii Generale un tabel centralizator al sentințelor care nu figurau ca fiind contestate, solicitând verificarea și confirmarea exercitării căilor de atac.

Ulterior, la 29.10.2025, această solicitare a fost redirecționată, în circuit intern, către procurorii din cadrul Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale, iar la 30.10.2025 a fost retransmisă către Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, fiind reiterată cerința de a confirma dacă în cauzele vizate au fost declarate apeluri sau recursuri.

Se menționează că tabelul anexat la mesajul adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Brigai, intitulat „Totalizare sentințe (negăsite pe PIJ)”, includea, alături de alte cauze penale, și două cauze penale a căror examinare judiciară s-a desfășurat cu participarea procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul reprezentarea învinuirii în instanța de judecată, Oleg Gonța.

Cu referire la cele două cauze penale menționate, au fost reținute următoarele circumstanțe de fapt și de drept:

I. Referitor la prima cauză penală s-a stabilit că, la data de 14.02.2025, judecătoria Angela Catană, cu participarea procurorului Oleg Gonța, a pronunțat sentința în cauza penală nr. xxxxxx/2021, de acuzare a inculpatului Xxx Xxx Xxx¹, prin care: inculpatul a fost recunoscut vinovat de infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiind liberat de pedeapsă în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal (prescripție); s-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței; procesul penal pe art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal a fost încetat (*fapta constituind contravenție*), cu înlăturarea răspunderii contravenționale din motivul prescripției; corpurile delictive au fost dispuse spre nimicire la rămânerea definitivă a sentinței; mijloacele materiale de probă – menținute

¹ Sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.02.2025 disponibilă pe https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/MWM00TVkNTYtOTFjZS00Y2QwLTk0NmUtNDg2ODc2YmEyZTIk

la dosar; au fost încasate cheltuieli judiciare de 4480 lei. Sentința era susceptibilă de apel în termen de 15 zile.

La data de 21.02.2025, această sentință a fost inclusă în raportul săptămânal al Oficiului reprezentare a învinuirii în instanță al Procuraturii municipiului Chișinău, fiind calificată expres ca „neîntemeiată”, ceea ce presupunea necesitatea examinării oportunității declarării apelului.

În pofida acestui fapt, procurorul Oleg Gonța nu a exercitat calea de atac în termenul legal și nu există nicio dovadă a depunerii unui apel în perioada imediat următoare pronunțării sentinței. Ulterior, cauza penală a dobândit statutul „Executare”, ceea ce confirmă caracterul definitiv al sentinței prin necontestare.

La data de 31.10.2025, în urma indicației adjunctului Procurorului General interimar Sergiu Brigai, procurorul Aliona Burlacu l-a contactat telefonic pe procurorul Oleg Gonța pentru a clarifica dacă sentința a fost contestată. În acest context, pentru a justifica neexercitarea căii de atac, procurorul Oleg Gonța a întocmit ulterior o primă filă a unei pretinse cereri de apel, asupra căreia a aplicat, prin mijloace tehnice, elemente de identificare (ștampilă de intrare, număr și dată) preluate de pe o altă cerere reală depusă de acesta într-o cauză distinctă.

În aceeași zi, la ora 15:41, prin aplicația „Viber”, procurorul Gonța a transmis procurorului Aliona Burlacu o fotocopie a acestui document, care conținea ștampila Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, numărul de înregistrare „07-1-4767/2” și data „03.03.2025”, fiind prezentat ca dovadă a depunerii apelului în cauza Xxx Xxx Xxx.

Verificările efectuate ulterior de Inspekția procurorilor au stabilit însă că aceste date de înregistrare aparțin, în realitate, unei alte cereri de apel depuse de același procuror într-o cauză diferită, iar în cauza Xxx Xxx Xxx nu a fost înregistrată nicio cerere de apel. Acest fapt este confirmat atât de evidențele Judecătorei Chișinău, comunicate de vicepreședintele interimar Sergiu Stratan, cât și de lipsa oricărei înregistrări a cauzei la Curtea de Apel Centru și de inexistența documentului în evidențele interne ale procuraturii (nomenclatorul apelurilor și dosarul de control).

În consecință, s-a stabilit că sentința din 14.02.2025 nu a fost contestată, iar actul procedural prezentat ulterior de procurorul Oleg Gonța nu corespunde realității, nu are suport în evidențele oficiale și reprezintă un document trucat, obținut prin reproducerea și utilizarea neautentică a unor elemente de identificare preluate dintr-o altă cauză, cu scopul de a crea aparența exercitării căii de atac.

II. Cu referire la a doua cauză penală s-a stabilit că, la data de 08.05.2025, judecătorul Petru Harmaniuc, cu participarea procurorului Oleg Gonța, a pronunțat sentința în cauza penală nr. xxxxx/2019, de acuzare a inculpatului Xxxxx Xxxxxx Xxxxx în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(5) Cod penal², prin care au fost respinse cererile apărării privind nulitatea actelor de urmărire penală, inculpatul a fost recunoscut vinovat, iar procesul penal a fost încetat cu liberarea de pedeapsă în temeiul intervenirii termenului de prescripție. Totodată, s-a aplicat măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței, mijloacele materiale de probă fiind menținute la dosar, iar sentința fiind susceptibilă de apel în termen de 15 zile.

La data de 16.05.2025, această sentință a fost inclusă în raportul săptămânal al Oficiului reprezentare a învinuirii în instanța de judecată al Procuraturii municipiului

² Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 08.05.2025 disponibilă pe https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/NWMwMTdIYzUtZmZlYy00YWNLTKOGQrYjllY2NlMGZlNDJk

Chișinău, fiind calificată expres ca „neîntemeiată”, ceea ce impunea examinarea oportunității declarării apelului. Cu toate acestea, procurorul Oleg Gonța nu a exercitat calea de atac în termenul legal, iar ulterior cauza a dobândit statutul „Executare”, ceea ce confirmă caracterul definitiv al sentinței prin necontestare.

În contextul indicației adjunctului Procurorului General interimar Sergiu Brigai, la data de 31.10.2025, procurorul Aliona Burlacu l-a contactat telefonic pe procurorul Oleg Gonța pentru a clarifica dacă sentința a fost contestată.

În acest context, pentru a justifica neexercitarea căii de atac, procurorul Oleg Gonța a procedat la fel ca și în primul caz, întocmind o primă filă a unei pretinse cereri de apel, asupra căreia a aplicat, prin mijloace tehnice, elemente de identificare (ștampilă de intrare și număr de înregistrare) preluate de pe o cerere reală de recurs depusă anterior de acesta într-o altă cauză penală, modificând totodată data înscrisă pe ștampilă din „11.04.2025” în „15.05.2025”, pentru a crea aparența depunerii apelului în termen.

În aceeași zi, la ora 15:40, prin aplicația „Viber”, procurorul Gonța a transmis procurorului Aliona Burlacu o fotocopie a acestui document, prezentat ca dovadă a contestării sentinței, iar ulterior a fost realizată capturarea imaginii mesajului transmis.

Verificările efectuate de Inspekția procurorilor au stabilit însă că numărul de înregistrare „04-1-13-15150” și data reală „11.04.2025” corespund unei alte cereri de recurs depuse de același procuror într-o cauză distinctă, iar în cauza penală nr. xxxxx/2019 nu a fost înregistrată nicio cerere de apel, fapt confirmat oficial de vicepreședintele interimar Sergiu Stratan. De asemenea, nu există înregistrări ale unui apel la Curtea de Apel Centru, cauza figurând cu statut „Executare”, iar documentul pretins nu se regăsește nici în evidențele interne ale procuraturii și nici în dosarul de control al cauzei.

Drept urmare, s-a stabilit că sentința din 08.05.2025, la fel, nu a fost contestată, iar actul procedural prezentat ulterior de procurorul Oleg Gonța nu corespunde realității, nu are suport în evidențele oficiale și reprezintă, de asemenea, un document trucat, realizat prin preluarea și modificarea neautentică a unor elemente de identificare dintr-o altă cauză, cu scopul de a crea aparența exercitării căii de atac.

Potrivit constatărilor Inspekției procurorilor, decizia procurorului de a nu exercita căile de atac împotriva sentințelor Judecătoriei Chișinău din 14.02.2025 și, respectiv, din 08.05.2025, ambele pronunțate cu participarea sa în calitate de acuzator de stat, deși acestea au fost apreciate și raportate subdiviziunii competente a Procuraturii Generale ca fiind neîntemeiate, iar ulterior nu au fost contestate cu apel în instanța ierarhic superioară, contravine cadrului normativ aplicabil.

Potrivit Inspekției, conduita menționată este contrară prevederilor art. 51 alin. (5), art. 53 alin. (1) pct. 9) și art. 401 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, precum și pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. 2/21 din 02.01.2018 „privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești” (în raport cu sentința pronunțată în cauza penală privind inculpatul Xxx Xxx Xxx) și pct. 50 din Instrucțiunea privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești, aprobată prin Ordinul Procurorului General nr. 56/17 din 02.05.2025 (în raport cu sentința pronunțată în cauza penală privind inculpatul Xxxxx Xxxxxx Xxxx).

Deopotrivă, Inspecția procurorilor a susținut că, modul în care procurorul Oleg Gonța a comunicat cu procurorul din cadrul Secției judiciar-penale, Aliona Burlacu, la data de 31.10.2025, inducând-o în eroare prin transmiterea unor pretinse cereri de apel, inexistente în materialitatea lor și neînregistrate în instanța de judecată în modul corespunzător, elaborate prin utilizarea tehnologiilor informaționale și prin preluarea unor date din alte documente procesuale, denotă o lipsă de respect față de principiul supremației legii, precum și o insuficiență rigoare profesională din partea acestuia.

Întrucât Elena Cazacov se afla în acea perioadă în afara țării, la data de 31.10.2025, procurorul Aliona Burlacu a contactat telefonic pe fiecare acuzator de stat, în vederea solicitării dovezilor privind depunerea apelurilor sau recursurilor. Astfel, la ora 10:53, aceasta l-a apelat și pe procurorul Oleg Gonța, solicitându-i confirmarea depunerii apelului în cauzele privind inculpații Xxxxx Xxxxxx și Xxxx Xxxx. Oleg Gonța a comunicat că va transmite ulterior documentele solicitate, invocând implicarea sa în alte activități.

Ulterior, la ora 15:38, Oleg Gonța a contactat-o telefonic pe Aliona Burlacu pentru a clarifica modalitatea de transmitere a dovezilor privind depunerea apelurilor, fiind informat că acestea pot fi expediate fie pe adresa de poștă electronică de serviciu, fie prin aplicațiile „WhatsApp” sau „Viber”. Optând pentru transmiterea prin „Viber”, la ora 15:39, Aliona Burlacu i-a transmis mesajul: „Viber am pe numărul acesta”.

În consecință, la ora 15:40 și, respectiv, la ora 15:41, procurorul Oleg Gonța a transmis două fotografii reprezentând prima filă a unor cereri de apel formulate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14.02.2025, pronunțată în cauza privind inculpatul Xxxx Xxxx, precum și împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08.05.2025, pronunțată în cauza privind inculpatul Xxxxxx Xxxxxx. Pe ambele imagini era aplicată ștampila de intrare a Judecătoriei Chișinău – pentru cauza Xxxxxxx la sediul Centru, iar pentru cauza Xxxx la sediul Buiucani.

Analizând aceste înscrisuri, procurorul Aliona Burlacu a constatat că, potrivit ștampilelor aplicate, apelurile ar fi fost depuse în termenul legal de 15 zile. Cu toate acestea, verificarea paginii web a Judecătoriei Chișinău, la compartimentul „cereri și dosare pendinte”, a relevat că cele două dosare figurau la faza de executare, deși, în mod obișnuit, în cazul exercitării căilor de atac, statutul dosarului este indicat ca „contestat și transferat”. Această discrepanță a generat suspiciuni privind veridicitatea datelor, existând posibilitatea fie a unor erori pe pagina web a instanței, fie a unor informații inexacte comunicate de procuror, fie a unor disfuncționalități la nivelul cancelariei instanței.

În acest context, la data de 31.10.2025, ora 16:19, anticipând necesitatea unor clarificări ulterioare, procurorul Aliona Burlacu a realizat capturi de ecran ale imaginilor transmise de procurorul Oleg Gonța.

Ulterior, la data de 20.11.2025, Judecătoria Chișinău a comunicat oficial, la solicitarea Procuraturii Generale, că, în urma verificării registrului de evidență a corespondenței de intrare, s-a stabilit că în cauzele penale nr. xxxxxx/2021 (Xxx Xxx Xxx) și nr. xxxxx/2019 (Xxxxx Xxxxxx Xxxx) nu au fost înregistrate contestații depuse de procuror. În aceste condiții, s-a constatat că procurorul Oleg Gonța nu a contestat prin apel sentințele pronunțate în cele două cauze, acestea devenind irevocabile prin neatacare.

De asemenea, revenind asupra conversației purtate prin aplicația „Viber”, procurorul Aliona Burlacu a constatat că cele două fișiere transmise de procurorul Oleg Gonța la data de 31.10.2025 au fost ulterior șterse din aplicație. Ștergerea a fost efectuată de către expeditor, fapt confirmat de mențiunea „acest mesaj este șters”, și nu „dvs. ați șters acest mesaj”, ceea ce exclude intervenția destinatarului asupra conținutului transmis.

Probatoriul administrat în procedura de verificare

În cadrul procedurii de verificare, Inspekția procurorilor a administrat un probatoriu complex și convergent, orientat atât spre stabilirea modului în care cele două sentințe au fost evaluate și raportate în circuitul instituțional, cât și spre verificarea existenței reale a căilor de atac pretins declarate.

În acest scop, au fost analizate documente oficiale și evidențe instituționale, inclusiv corespondența electronică internă, rapoartele administrative, informațiile din registrele instanțelor de judecată și ale procuraturii, precum și datele din sistemele informaționale judiciare. De asemenea, au fost examinate mijloace de probă de natură electronică și explicațiile persoanelor implicate în procesul de verificare, toate acestea fiind coroborate pentru a stabili situația de fapt și autenticitatea înscrisurilor prezentate.

Poziția procurorului vizat în procedura disciplinară în raport cu acuzația disciplinară adusă

Procurorul Oleg Gonța a susținut că, în perioada 10–19.02.2025, cu participarea sa, instanța de judecată a pronunțat 7 sentințe, iar conducerea oficiului a decis contestarea majorității acestora. La data raportării sentinței în cauza Xxxx ca „neîntemeiată” (17.02.2025), acesta se afla în concediu anual de odihnă, acordat prin ordinul Procurorului General nr. 252-p din 07.02.2025, pentru perioada 13–20.02.2025, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova și aflându-se încă sub efectul consecințelor infracțiunii de tâlhărie comise la 21.01.2025, aspect confirmat prin sentința din 18.03.2025 în dosarul nr. xxxxx/2025. În aceste condiții, a arătat că decizia de a califica sentința drept „neîntemeiată” a fost luată fără consultarea sa, iar lipsa atacării nu a putut fi coordonată.

După revenirea din concediu, pe lângă participarea în ședințe de judecată, a avut de întocmit și alte cereri de apel, invocând, cu titlu de exemplu, apelul depus la 25.02.2025 în cauza de achitare a inculpaților Xxxxx G.V. și Xxxxx G.G. În ceea ce privește cauza Xxxxx Xxxxxx, procurorul a menționat că și la data pronunțării sentinței din 08.05.2025 se afla în concediu anual, acordat prin ordinul Procurorului General nr. 1043-p din 25.04.2025 pentru perioada 02–12.05.2025 (inclusiv ziua de 16.05.2025). Totodată, a precizat că nu cunoaște motivele pentru care conducerea oficiului a calificat sentința ca „neîntemeiată”, întrucât anterior raportase despre temeinicia acesteia, invocând recuperarea prejudiciului încă din anul 2016 și lipsa scopului de cupiditate al inculpatului. A mai arătat că sentința nu a fost contestată nici de partea vătămată și a invocat, cu titlu de precedent, Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13.06.2023 în cauza nr.xxxxxx/22.

Referitor la acțiunile din 31.10.2025, procurorul a declarat că a fost informat de procurorul Aliona Burlacu despre efectuarea unui control privind apelurile în cauzele Xxxx și Xxxxxxx și că i s-a solicitat prezentarea, într-un termen de o oră, a copiilor apelurilor cu ștampila de intrare a instanței. În acest context, invocând starea de presiune și volumul de muncă, precum și lipsa conducerii oficiului, acesta a

recunoscut că a aplicat pe o copie de apel imaginea unei ștampile de intrare preluate de pe un alt apel depus anterior de el și a transmis fotografia prin aplicația „Viber” procurorul Aliona Burlacu, ulterior ștergând imaginile respective, exprimându-și regretul pentru această conduită.

Inspekția procurorilor a subliniat că acuzația disciplinară vizează modul în care procurorul Oleg Gonța și-a exercitat atribuțiile de acuzator de stat, în special la etapa post-pronunțare a sentințelor din 14.02.2025 și 08.05.2025, în cauzele Xxxx Xxxx și Xxxxx Xxxxxx, precum și conduita acestuia de a crea aparența depunerii cererilor de apel și de a induce în eroare pe procurorul din Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, inclusiv prin utilizarea unor mijloace neautentice.

S-a constatat că, imediat după pronunțarea sentințelor, procurorul Oleg Gonța a calificat, în corespondența oficială cu Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, ambele soluții drept „neîntemeiate”, iar responsabilitatea declarării apelurilor în termenul legal îi revenea exclusiv, în calitate de acuzator de stat participant la judecarea cauzelor. Cu toate acestea, motivele neînregistrării apelurilor în termen nu au fost elucidate, iar până în luna octombrie 2025 procurorul nu a raportat intenția de a nu contesta sentințele din considerente de legalitate sau temeinicie.

Dimpotrivă, neraportarea acestei situații, coroborată cu confecționarea unor cereri de apel și aplicarea unor elemente care sugerau înregistrarea lor în instanță, denotă conștientizarea de către procuror a caracterului necorespunzător al conduitei sale și a situației create.

Prin Decizia din 09.12.2025, Inspekția procurorilor a transmis materialele procedurii disciplinare în privința procurorului Oleg Gonța Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr.3-2/2026 din 23.01.2026, Colegiului de disciplină și etică a aplicat în privința procurorului Oleg Gonța, sancțiunea disciplinară - *eliberare din funcția de procuror*, pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

În acest sens, Colegiul de disciplină și etică a analizat felul în care procurorul Oleg Gonța a înțeles să-și exercite competențele și atribuțiile funcției de acuzator de stat și felul în care le-a exercitat *de facto* la etapa post pronunțare a sentințelor în cauzele penale de acuzare a inculpaților Xxxx Xxxx și, corespunzător, Xxxxx Xxxxxx, maniera în care dumnealui a tentat să creeze aparențe de depunere a cererilor de apel, să inducă în eroare procurorul din Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale și pe instrumentele la care a apelat și pe care le-a utilizat în acest din urmă sens.

Potrivit *art.51 alin.(4) din Codul de procedură penală* „În cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acumulate de organul de urmărire penală”; *alin.(5) ”Procurorul este în drept să declare apel sau recurs împotriva hotărârilor judecătorești pe care el le consideră ilegale sau neîntemeiate”*.

Potrivit celor constatate, sentințele Judecătoriei Chișinău din 14 februarie 2025 și, corespunzător, din 08 mai 2025, ambele pronunțate cu participarea lui Oleg Gonța în calitate de acuzator de stat, au fost apreciate și raportate subdiviziunii responsabile a Procuraturii Generale, ca fiind neîntemeiate.

Procurorul Oleg Gonța, la etapa post-pronunțare a sentințelor, contrar prevederilor art. 51 alin.(5), art. 53 alin. (1) pct. 9), art. 401 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. 2/21 din 02.01.2018 „privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești” (*doar în raport cu sentința pronunțată în cauza penală de învinuire a inculpatului Xxx Xxx Xxx*) și pct. 50 din Instrucțiunea privind organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești, aprobată prin ordinul Procurorului General nr.56/17 din 02.05.2025 (*doar în raport cu sentința pronunțată în cauza penală de învinuire a inculpatului Xxxxx Xxxxxx Xxxx*), a decis, în mod unilateral să nu le conteste în instanța superioară.

Ulterior, pentru a justifica neexercitarea căilor de atac, au fost întocmite și prezentate documente care simulau existența unor cereri de apel, prin utilizarea și adaptarea unor elemente de identificare preluate din alte acte reale, inclusiv modificarea datelor pentru a crea aparența depunerii în termen. Aceste documente au fost ulterior transmise în format electronic, deși nu existau în mod real și nu erau înregistrate în evidențele instanței.

Potrivit Colegiului, îndeplinirea obligațiilor de serviciu de către procurorul Oleg Gonța contrar legii, contrar instrucțiunilor cu caracter normativ a Procuraturii și a prevederilor Codului de etică al procurorilor, din perspectiva urmărilor prejudiciabile a abaterii imputate, a generat:

- eșecul autorităților statului, la nivelul instanței ierarhic superioare, să probeze vinovăția inculpaților în raport cu acuzațiile aduse prin actele de sesizare a instanței (rechizitoriu).

- subminarea principiilor consfințite în Codul de etică al procurorilor: principiul supremației legii (pct.6.1.1.; pct.6.1.2.; pct.6.1.5.) și principiul profesionalismului (pct.6.5.1.).

Potrivit Colegiului, în acest caz sunt întrunite condițiile angajării răspunderii disciplinare a procurorului Oleg Gonța, dat fiind faptul că acesta a încălcat conștient normele de drept procesual, și-a dat seama de consecința prejudiciabilă a inacțiunilor sale de necontestare și a urmărit ca sentințele să devină irevocabile prin neatacare, concomitent, pentru a evita eventuala răspundere, a confecționat pretinse cereri de apel pe care le-a expediat procurorului din Procuratura Generală, Aliona Burlacu, care avea indicația scrisă a superiorilor de verificare a realizării exercițiului de contestare.

Prin urmare, Colegiul a reținut că atitudinea nedemnă manifestată în raport cu principiile și standardele specifice profesiei de procuror justifică aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 39 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, ca fiind proporțională cu abaterea disciplinară comisă.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 09.02.2026, procurorul Oleg Gonța a depus contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-2/2026 din 23.01.2026, solicitând anularea integrală a acesteia și încetarea procedurii disciplinare pentru lipsa temeiurilor răspunderii disciplinare, iar în subsidiar, reindividualizarea sancțiunii prin aplicarea uneia mai blânde.

În esență, contestatarul a invocat trei critici principale: lipsa probelor directe privind fapta și vinovăția, inexistența unei obligații juridice concrete de a declara căile

de atac în lipsa unei indicații scrise a procurorului ierarhic superior, precum și caracterul disproportionat al sancțiunii aplicate.

Sub aspect probatoriu, acesta a susținut că hotărârea se întemeiază pe deducții și prezumții, în lipsa unor probe directe sau a unor constatări tehnice ori expertize care să confirme intervenții asupra imaginilor sau existența unor acțiuni imputabile. Totodată, a invocat că simpla absență a unor acte în registrele administrative nu poate constitui, prin sine, dovada unei conduite dolosive, fiind necesar un probatoriu coerent și verificabil, în conformitate cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Contestatarul a mai susținut că nu a fost stabilit cadrul factual complet, inclusiv în ceea ce privește recepționarea sentințelor, persoanele responsabile de calificarea acestora ca „neîntemeiate” și obligația concretă de a exercita căile de atac.

Sub aspect juridic, acesta a invocat că declararea apelului sau recursului constituie un drept al procurorului, exercitat în baza propriei aprecieri, și nu o obligație automată, în lipsa unei indicații scrise conform art. 13 alin. (3) din Legea nr. 3/2016. În același context, a făcut trimitere la reglementările interne aplicabile, care prevăd mecanisme instituționale distincte pentru analiza și inițierea căilor de atac.

Referitor la forma vinovăției, contestatarul a susținut că reținerea intenției directe este neîntemeiată și nu este susținută de probe, fiind rezultatul unor interpretări speculative.

În ceea ce privește mijloacele de probă, acesta a contestat valoarea probatorie a capturilor de ecran din aplicația „Viber”, apreciind că acestea nu pot confirma, în mod cert, transmiterea sau recepționarea informațiilor și nu pot fundamenta concluzii tehnice în lipsa unor verificări specializate.

De asemenea, contestatarul a invocat existența unor contradicții interne în hotărâre, precum și faptul că sancțiunea aplicată nu este justificată în raport cu circumstanțele cauzei, în condițiile în care au fost reținute circumstanțe atenuante și lipsa celor agravante.

Sub aspectul individualizării sancțiunii, acesta a susținut că eliberarea din funcție este excesivă și neproportională, în lipsa unor consecințe grave, a unui impact asupra procesului judiciar sau a unor elemente de corupție ori abatere sistemică.

În concluzie, contestatarul a solicitat admiterea contestației, anularea hotărârii și încetarea procedurii disciplinare, iar în subsidiar aplicarea unei sancțiuni mai blânde, proporționale cu gravitatea faptelor.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Citarea părților pentru ședința din 02.04.2026 s-a realizat în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor³.

Procurorul Oleg Gonța, vizat în procedura disciplinară de referință, a fost prezent în cadrul ședinței Consiliului, beneficiind și de asistența juridică a avocatului Alexandru Bot, mandatul acestuia fiind anexat la materialele procedurii disciplinare.

Ambii au susținut contestația formulată, solicitând admiterea acesteia în sensul anulării hotărârii Colegiului de disciplină și etică și încetării procedurii disciplinare, iar în subsidiar, aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

---

³ Aprobabil prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025

În esență, procurorul Oleg Gonța și avocatul Alexandru Bot au susținut că sancțiunea eliberării din funcție este neîntemeiată și disproporționată, fiind fundamentată pe două paliere factologice – necontestarea a două sentințe și transmiterea, prin aplicația „Viber”, a unor imagini care ar sugera depunerea apelurilor, cel din urmă fiind interpretat eronat și supraevaluat ca gravitate.

Cu privire la episodul transmiterii imaginilor, procurorul Oleg Gonța a arătat că această acțiune nu a produs consecințe juridice, nu a determinat înregistrarea vreunui apel și nu putea substitui actul formal de exercitare a căii de atac, care se probează exclusiv prin înregistrarea la instanță sau confirmarea recepționării prin canale oficiale. În acest context, avocatul Alexandru Bot a susținut că efectul real al comunicării a fost unul pur intern și informativ, constând în transmiterea unei informații neconfirmate, fără impact asupra procedurii judiciare.

Totodată, procurorul Oleg Gonța a invocat caracterul informal al solicitării la care a răspuns, arătând că aceasta nu a parcurs circuitul instituțional și a fost realizată prin intermediul unui canal privat de comunicare, ceea ce justifică perceperea sa ca o solicitare urgentă și neformalizată. În aceste condiții, acesta a susținut că acțiunea sa nu a avut scopul de a crea aparența depunerii apelurilor, ci de a răspunde unei solicitări percepute ca urgentă, în lipsa accesului la informații complete.

Sub aspect subiectiv, procurorul Oleg Gonța și avocatul Alexandru Bot au negat existența intenției directe sau a relei-credințe, arătând că nu a existat un comportament disimulat, iar conduita procurorului a fost una de conformare la solicitarea primită, chiar dacă imperfectă. Totodată, avocatul a invocat că lipsa unor verificări ulterioare și a unei solicitări oficiale de clarificare confirmă caracterul neintenționat al eventualei inexactități.

În plan juridic, avocatul Alexandru Bot a susținut că nu a existat o obligație clară și individualizată de a declara apel, în lipsa unei indicații scrise a procurorului ierarhic superior, subliniind că dispozițiile legale consacră dreptul procurorului de a aprecia asupra oportunității exercitării căilor de atac, iar nu o obligație automată derivată din evidențe administrative.

De asemenea, avocatul a contestat existența unui probatoriu suficient, criticând în special valoarea probatorie a capturilor de ecran și a imaginilor transmise, apreciind că acestea nu pot fundamenta concluzii certe în lipsa unor verificări tehnice.

Sub aspectul individualizării sancțiunii, procurorul Oleg Gonța și avocatul Alexandru Bot au invocat caracterul excesiv al măsurii aplicate, în lipsa unor consecințe grave asupra procesului judiciar, a unui impact semnificativ asupra încrederii publice sau a unor elemente de corupție ori abatere sistemică. Totodată, au fost invocate circumstanțele personale și profesionale ale procurorului, inclusiv conduita sa anterioară și distincțiile obținute, precum și existența unor soluții diferite adoptate în cauze similare.

Poziția Inspecției procurorilor

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor, Inspecția procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul-șef Mircea Roșioru, care a susținut că hotărârea Colegiului de disciplină și etică este legală și temeinică, cauza fiind examinată complet, cu răspuns la toate aspectele relevante invocate de apărare, astfel încât nu există temeiuri pentru admiterea contestației formulate de procurorul Oleg Gonța.

În esență, inspectorul-șef a arătat că speța are un obiect juridic complex, motiv pentru care analiza trebuia delimitată în două episoade factologice distincte. Primul

privește perioada cuprinsă între pronunțarea sentințelor din cauzele Xxxx și Xxxxxxx și expirarea termenelor de atac, iar cel de-al doilea se referă la conduita ulterioară a procurorului, manifestată în luna octombrie 2025 și concretizată în comunicarea purtată cu procurorul Aliona Burlacu prin intermediul rețelelor de mesagerie. Potrivit opiniei Inspecției procurorilor, doar examinarea integrată a acestor două planuri permite înțelegerea corectă a conduitei procurorului și a semnificației sale disciplinare.

Cu privire la episodul comunicării purtate cu procurorul Aliona Burlacu, Mircea Roșioru a subliniat că nu a fost vorba despre o simplă transmitere informală a unor elemente grafice sau a unor însemne de secretariat, ci despre o conduită mai amplă, care a inclus dactilografierea primei pagini a unei cereri de apel. În viziunea Inspecției, acest element relevă nu doar o transmitere de informații, ci o veritabilă acțiune de confecționare a unui document oficial, destinată să creeze aparența că apelul fusese formulat în termenul legal. Tocmai din această succesiune de acțiuni, Inspecția procurorilor a dedus existența intenției directe, apreciind că latura subiectivă a faptei exclude ipoteza unei simple erori de comunicare sau a unei neglijențe.

Referitor la primul episod, Inspecția a arătat că actele normative interne reglementează clar dialogul instituțional dintre procurorul de caz, conducătorii ierarhici și subdiviziunile specializate ale Procuraturii Generale în procesul de evaluare și contestare a sentințelor. Din această perspectivă, a apreciat ca nerelevantă analogia invocată de apărare, întrucât, în ambele cauze analizate, procurorul Oleg Gonța a susținut constant că sentințele sunt legale și că nu există temei pentru declararea căilor de atac, poziție exprimată inclusiv în fața Inspecției și a Colegiului. Totuși, în urma evaluării conduitei sale concrete, Inspecția a concluzionat contrariul, și anume că procurorul considera în realitate sentințele neîntemeiate și că acestea urmau să fie contestate.

În această ordine de idei, Mircea Roșioru a explicat că a analizat și conținutul efectiv al celor două sentințe. În cauza Xxxx, instanța a operat o reîncadrare de la infracțiunea privind circulația ilegală a drogurilor în proporții deosebit de mari la o faptă contravențională, fără existența unei părți vătămăte. În cauza Xxxxxxx, fapta de delapidare în proporții deosebit de mari a fost reîncadrată la cauzare de daune, iar instanța a constatat intervenirea prescripției răspunderii penale. Cu toate acestea, inspectorul-șef a accentuat că elementul determinant nu îl reprezintă conținutul sentințelor în sine, ci conduita adoptată de procuror după pronunțarea lor. Or, în opinia Inspecției, Oleg Gonța nu a furnizat argumente juridice convingătoare pentru a demonstra că aprecia sentințele ca fiind legale, în schimb a recurs la acțiuni menite să creeze aparența că apelurile au fost formulate în termen, ceea ce denotă că el însuși le considera neîntemeiate și susceptibile de contestare.

Inspecția a insistat și asupra faptului că în ambele cauze procurorul avea obligația de a manifesta diligență pentru a verifica și corecta poziția procesuală reflectată în tabelele instituționale. În cauza Xxxx, sentința a fost pronunțată la 15 februarie 2025, iar tabelul a fost prezentat la 21 februarie 2025. Deși în perioada 13–20 februarie procurorul s-a aflat în concediu, la data de 21 februarie acesta era deja prezent la serviciu și, potrivit Inspecției, avea posibilitatea și obligația de a verifica ce anume urma să fie consemnat în tabel, instrument care servește drept mecanism de comunicare între procurorii de caz și subdiviziunile competente ale Procuraturii Generale. În mod similar, în cauza Xxxxxxx, sentința a fost pronunțată la 8 mai 2025,

iar tabelul a fost expediat la 16 mai 2025. Deși procurorul s-a aflat în concediu în perioada 2–12 mai, în zilele de 13–15 mai a avut cel puțin două zile lucrătoare la dispoziție în care putea să se intereseze despre conținutul tabelului și să ceară reflectarea exactă a poziției sale procesuale.

Pe baza acestei analize logico-juridice, Inspecția a apreciat că poziția reală a procurorului Gonța față de ambele sentințe a fost, încă de la început, una de netemeinicie, iar căile de atac urmau să fie declarate. Din această cauză, neexercitarea lor nu a fost interpretată ca o simplă omisiune administrativă sau ca rezultatul unor disfuncționalități instituționale, ci ca o conduită imputabilă procurorului, integrată într-un singur ansamblu factologic.

Sub aspectul încadrării juridice, Inspecția procurorilor a arătat că întreaga faptă a primit o singură calificare în temeiul art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, prin raportare la art. 6 alin. (3). Astfel, pentru episodul comunicării cu procurorul Aliona Burlacu, s-a reținut încălcarea art. 6 alin. (3) lit. d), iar pentru nedeclanșarea căilor de atac s-a reținut încălcarea art. 6 alin. (3) lit. a) și b). În aprecierea Inspecției, toate aceste manifestări formează un tot unitar, caracterizat prin intenție directă. Lanțul logic reconstruit de Inspecție indică, în opinia sa, că procurorul a avut de la început reprezentarea caracterului neîntemeiat al sentințelor, însă nu a declanșat căile de atac din motive cunoscute doar de acesta, după care a încercat să creeze aparența că acestea ar fi fost formulate.

Un alt aspect discutat de Inspecție a vizat argumentul apărării referitor la pretinsa suspendare din funcție pe durata concediului anual de odihnă. Inspecția a respins această teză, arătând că Legea cu privire la Procuratură nu prevede suspendarea procurorului pe perioada concediului anual, iar Codul muncii reglementează expres cazurile de suspendare a contractului individual de muncă, fără a include concediul anual de odihnă în această categorie. Prin urmare, simpla aflare în concediu nu îl exonera pe procuror de obligațiile sale profesionale, inclusiv de obligația de a declanșa căile de atac sau de a întreprinde demersurile necesare pentru exercitarea lor.

Suplimentar, Mircea Roșioru a menționat că atât reglementările interne anterioare, cât și instrucțiunea nouă din mai 2025, stabilesc în mod expres conduita procurorului aflat în concediu în situația în care, cu participarea sa, sunt pronunțate hotărâri susceptibile de contestare. Aceste reguli interne au fost dezvoltate inclusiv în considerarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în special a hotărârii pronunțate în cauza Ghirea contra Republicii Moldova, care a determinat consolidarea mecanismelor interne privind declararea căilor de atac. În acest context, Inspecția a subliniat că procurorul Oleg Gonța nu doar că nu a declarat personal căile de atac, dar nici nu a sesizat procuratura ierarhic superioară pentru a se dispune înlocuirea sa cu un alt acuzator de stat care să poată exercita apelurile în termen.

În concluzie, opinia Inspecției procurorilor, exprimată în ședință, a fost că întreaga conduită a procurorului Oleg Gonța, examinată în succesiunea sa logică și factologică, relevă existența unei fapte disciplinare unice, comise cu intenție directă, constând atât în nedeclanșarea căilor de atac împotriva unor sentințe apreciate în realitate ca neîntemeiate, cât și în acțiuni ulterioare menite să creeze aparența exercitării acestora. Din acest motiv, Mircea Roșioru a susținut că hotărârea Colegiului de disciplină și etică este completă, corect motivată și legală, iar contestația formulată de procuror nu poate fi admisă.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, conținutul contestației, materialele administrate de Inspekția procurorilor, constatările Colegiului de disciplină și etică, precum și normele legale și deontologice incidente, Consiliul Superior al Procurorilor constată că contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate ca legală, întemeiată și proporțională.

În acest context, Consiliul trebuie să verifice dacă fapta întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare, dacă abaterea a fost corect calificată, dacă sancțiunea disciplinară a fost individualizată și aplicată în mod just, precum și dacă normele de drept au fost corect interpretate, respectând principiul proporționalității între gravitatea faptei și măsura sancțiunii aplicate.

Cu titlu prealabil, Consiliul reține că obiectul examinării prezentei cauze nu îl constituie temeinicia sentințelor pronunțate în cauzele penale privind pe Xxx Xxx Xxx și Xxxxx Xxxxxx Xxxx, ci conduita profesională a procurorului Oleg Gonța la etapa ulterioară pronunțării acestora. Analiza vizează modul în care acesta și-a exercitat atribuțiile de serviciu în legătură cu evaluarea, contestarea și raportarea hotărârilor, precum și conduita sa ulterioară, constând în crearea aparenței exercitării căilor de atac și inducerea în eroare a procurorului din cadrul Secției judiciar-penale a Procuraturii Generale.

Consiliul va proceda la examinarea și aprecierea distinctă a alegațiilor formulate împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică, atât prin contestația depusă de procurorul Oleg Gonța, cât și prin pozițiile exprimate de acesta și de apărătorul său în cadrul ședinței, care, în esență, vizează următoarele aspecte:

- *lipsa unui temei probator suficient pentru reținerea faptei și a vinovăției procurorului vizat;*
- *inexistența unei obligații juridice clare, individualizate și scrise de a declara apel;*
- *confundarea raportării administrative cu decizia juridică procesuală;*
- *lipsa tipicității disciplinare a comunicării purtate cu procurorul Aliona Burlacu;*
- *contestarea concluziei privind intenția directă și inducerea în eroare;*
- *disproporționalitatea sancțiunii de eliberare din funcție;*
- *tratament neuniform în raport cu alte cauze similare;*
- *invocarea nejustificată a unor sancțiuni disciplinare vechi și stinse;*
- *valorificarea insuficientă a circumstanțelor personale și profesionale favorabile.*

Astfel, cu privire la alegația contestatarului privind lipsa unui temei probator suficient pentru reținerea faptei și a vinovăției, Consiliul susține că din materialele cauzei rezultă un ansamblu probator coerent și suficient: sentințele pronunțate cu participarea procurorului Oleg Gonța; rapoartele săptămânale în care aceste sentințe au fost consemnate expres ca „neîntemeiate”; răspunsurile oficiale ale Judecătoriei Chișinău, potrivit cărora în cele două cauze nu a fost înregistrată nicio cerere de apel din partea procurorului; extrasele de pe paginile oficiale ale instanțelor, din care rezultă că dosarele figurau la faza „Executare”; lipsa oricărei înregistrări la Curtea de Apel Centru; inexistența apelurilor în nomenclatorul intern și în dosarele de control ale Procuraturii; capturile de ecran și imaginile expediate prin aplicația „Viber”;

fotocopiile registrelor de intrare din care rezultă că numerele și datele aplicate pe preținsele apeluri aparțin unor acte din alte cauze; precum și explicațiile persoanelor implicate în circuitul de verificare.

Prin urmare, concluzia privind inexistența apelurilor și caracterul neautentic al înscrisurilor transmise nu se bazează pe simple bănuieli, ci pe coroborarea unor mijloace de probă obiective și verificabile.

Nici argumentul potrivit căruia capturile de ecran din aplicația „Viber” nu ar putea fi avute în vedere nu poate fi primit. Acestea nu au fost valorificate izolat și nici ca unică probă determinantă, ci împreună cu răspunsurile oficiale ale instanțelor, cu registrele de corespondență, cu evidențele interne și cu explicațiile persoanelor vizate. În aceste condiții, ele au servit ca element de confirmare a unui fapt probat prin alte mijloace obiective, iar nu ca temei unic al constatării disciplinare.

De asemenea, Consiliul apreciază ca neîntemeiată *alegația privind inexistența unei obligații juridice clare, individualizate și scrise de a declara apel*. O asemenea teză confundă dreptul de apreciere juridică asupra temeiniciei unei sentințe cu libertatea de a ignora propriile acte de raportare și de a nu reacționa în niciun mod față de acestea. În prezenta cauză, nu s-a reținut existența unei obligații abstracte și automate de a ataca orice hotărâre nefavorabilă, ci faptul că, după ce sentințele au fost apreciate și raportate ca „neîntemeiate”, procurorul participant la judecarea cauzelor nu a exercitat căile de atac, nu a clarificat în mod oficial o eventuală schimbare de poziție și nici nu a informat instituțional despre motivele neatacării.

Or, chiar dacă art. 51 alin. (5) CPP consacră dreptul procurorului de a declara apel împotriva hotărârilor pe care le consideră ilegale sau neîntemeiate, în speță tocmai conduita ulterioară a contestatarului infirmă susținerea că acesta ar fi apreciat sentințele ca legale. Dacă, într-adevăr, ar fi avut o poziție juridică fermă de neatacare, rezultatul logic al unei conduite conforme cu obligațiile de serviciu ar fi fost reflectarea acestei poziții în circuitul instituțional, informarea conducerii și clarificarea corespunzătoare a situației. În schimb, procurorul a procedat la simularea existenței apelurilor, ceea ce demonstrează tocmai conștientizarea faptului că, în realitate, în sistemul instituțional respectivele sentințe trebuiau contestate.

În acest sens, Consiliul reține că nu lipsa unei indicații scrise este determinantă în speță, ci contradicția dintre poziția procesuală oficial raportată și conduita ulterioară a contestatarului, urmată de acțiuni concrete de creare a aparenței exercitării căilor de atac.

Cu privire la pretenția privind confundarea raportării administrative cu decizia juridică procesuală, Consiliul este de acord că raportarea administrativă nu se confundă, în mod abstract, cu însăși decizia juridică de a formula apel. Totuși, în prezenta cauză, abaterea disciplinară nu a fost reținută exclusiv pentru simpla existență a unor mențiuni în tabele, ci pentru ansamblul conduitei procurorului: participarea la cauze, calificarea sentințelor ca neîntemeiate, neexercitarea apelurilor, lipsa oricărei clarificări instituționale și, ulterior, confecționarea și transmiterea unor preținse dovezi ale contestării. Prin urmare, Consiliul nu pornește de la premisa că un tabel administrativ ar înlocui deliberarea juridică a procurorului.

Cu toate acestea, deși procurorul invocă în contestație că aprecierea caracterului neîntemeiat al sentințelor nu îi aparține, Consiliul reține că, potrivit practicii instituționale din cadrul Oficiului de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, aceste sentințe au fost încadrate ca fiind neîntemeiate și urmau a fi contestate

de către acuzatorul de stat, fapt consemnat inclusiv în rapoartele săptămânale de evidență a sentințelor. În pofida acestui context, procurorul Oleg Gonța nu doar că nu a contestat această calificare, dar a și permis menținerea ei în circuitul instituțional, fără a întreprinde demersuri pentru corectarea acesteia, iar ulterior a încercat să justifice necontestarea prin crearea unor aparențe contrare realității, ceea ce contrazice susținerile sale ulterioare.

În aceste condiții, evidențele administrative nu sunt transformate artificial în obligații disciplinare, ci constituie un element de context relevant care, coroborat cu ansamblul probelor administrate, relevă caracterul imputabil al conduitei.

Aferent afirmației privind lipsa tipicității disciplinare a comunicării purtate cu procurorul Aliona Burlacu, Consiliul reține că apărarea încearcă să reducă episodul din 31.10.2025 la o simplă comunicare informală, lipsită de relevanță disciplinară, or o asemenea abordare nu poate fi primită, deoarece, în speța examinată, nu simplul fapt al purtării unei conversații printr-o aplicație de mesagerie constituie abaterea disciplinară, ci conținutul și scopul acesteia. Procurorul nu s-a limitat la a transmite o informație aproximativă sau neverificată, ci a creat și a remis imagini reprezentând primele file ale unor pretinse cereri de apel, asupra cărora erau aplicate elemente de identificare preluate din alte acte reale, cu scopul de a crea aparența depunerii apelurilor în termen.

Prin urmare, relevanța disciplinară nu decurge din canalul de comunicare folosit, ci din conduita de simulare a unei situații juridice inexistente, exercitată în raport cu un coleg procuror aflat în exercitarea unei verificări instituționale. Această conduită este incompatibilă cu obligațiile de legalitate, loialitate instituțională, rigoare profesională și probitate care incumbă funcției de procuror.

Susținerea referitoare la concediul anual și pretinsa suspendare a exercitării atribuțiilor, inclusiv teza potrivit căreia aflarea procurorului în concediu anual ar fi exclus, prin ea însăși, obligațiile sale funcționale în raport cu sentințele pronunțate cu participarea sa, Consiliul o apreciază ca nefondată.

Se notează că Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură nu instituie o suspendare a calității de procuror pe perioada concediului anual de odihnă. Totodată, normele interne în vigoare reglementează expres conduita ce trebuie urmată atunci când, cu participarea procurorului, sunt pronunțate hotărâri susceptibile de atac în perioada concediului. Într-o asemenea situație, procurorul nu este exonerat de orice obligație, ci trebuie să întreprindă demersurile necesare pentru a asigura exercitarea căii de atac, inclusiv prin informarea conducerii și solicitarea măsurilor organizatorice corespunzătoare.

În cauza Xxxx, chiar potrivit susținerilor contestatarului, acesta era deja revenit la serviciu la 21.02.2025, data la care sentința figura raportată ca neîntemeiată. În cauza Xxxxxxx, după expirarea concediului, acesta dispunea de zile lucrătoare suficiente pentru a verifica reflectarea poziției sale procesuale și pentru a acționa în consecință. Or, contestatarul nu a demonstrat că ar fi întreprins vreun demers oficial în acest sens. Dimpotrivă, conduita sa ulterioară infirmă existența unei atitudini diligente și de bună-credință.

Cu privire la contestarea intenției directe și a concluziei privind inducerea în eroare, Consiliul apreciază această critică ca neîntemeiată, întrucât intenția rezultă din împrejurările obiective ale cauzei și din succesiunea acțiunilor săvârșite, care nu pot fi reduse la o simplă omisiune sau eroare de comunicare. În mod relevant,

procurorul Oleg Gonța a recunoscut că a utilizat deliberat elemente de identificare preluate dintr-un alt act pentru a crea aparența depunerii apelurilor, conduită ce denotă o acțiune conștientă, orientată spre inducerea în eroare.

Faptul că ulterior mesajele au fost șterse din aplicație constituie, la rândul său, un element care confirmă caracterul conștient și intenționat al conduitei. În aceste condiții, apărarea potrivit căreia nu ar fi existat intenție de inducere în eroare este infirmată chiar de conduita obiectivă a contestatarului.

Cu privire la pretenția privind disproporționalitatea sancțiunii de eliberare din funcție, Consiliul constată că, deși aceasta este una severă, ea este proporțională gravității abaterii săvârșite. În procesul de individualizare nu poate fi ignorat faptul că nu este vorba despre o simplă neglijență sau omisiune izolată, ci despre o conduită complexă, manifestată prin neexercitarea căilor de atac în cauze apreciate ca neîntemeiate, urmată de crearea deliberată a aparenței contestării acestora prin mijloace nereale.

Gravitatea faptei rezidă nu atât în necontestarea sentințelor, ci mai ales în încercarea deliberată de a crea aparența respectării obligațiilor funcționale prin folosirea unor elemente neautentice. O asemenea conduită afectează în mod direct valorile fundamentale ale profesiei de procuror: legalitatea, onestitatea, loialitatea instituțională și credibilitatea actului de justiție. În aceste condiții, Consiliul apreciază că sancțiunea maximă nu este rezultatul unui formalism excesiv, ci expresia necesității protejării prestigiului funcției și a încrederii publice în Procuratură.

Împrejurarea că în alte cauze disciplinare s-au aplicat soluții diferite nu conduce, prin sine, la concluzia disproporționalității sancțiunii din prezenta cauză. Fiecare cauză disciplinară se examinează în funcție de propriile circumstanțe factologice, de conduita concretă a persoanei vizate și de gravitatea atingerii aduse valorilor protejate. În speță, elementul determinant îl constituie tocmai combinarea neexercitării căilor de atac cu acțiunile ulterioare de simulare a contestării, element care conferă faptei o gravitate distinctă.

Cu privire la invocarea sancțiunilor disciplinare vechi și a circumstanțelor profesionale, Consiliul reține că existența unor distincții profesionale, a unui volum mare de muncă sau a altor elemente favorabile din cariera contestatarului nu este de natură să înlăture răspunderea disciplinară pentru fapta concretă săvârșită. Aceste elemente pot fi relevante doar sub aspectul individualizării sancțiunii.

Totodată, chiar dacă apărarea a criticat evocarea unor sancțiuni disciplinare vechi și stinse, Consiliul constată că hotărârea Colegiului se întemeiază în principal pe gravitatea faptelor din prezenta cauză, iar nu pe antecedentele disciplinare ale contestatarului. Esențial pentru menținerea soluției nu este trecutul disciplinar al procurorului, ci natura și intensitatea conduitei reținute în speță.

De asemenea, regretul exprimat de contestatar în ședință nu este suficient pentru a înlătura concluzia privind incompatibilitatea conduitei sale cu standardele profesiei. În cauză, abaterea nu constă într-o simplă eroare de apreciere sau într-o reacție inoportună, ci într-o conduită conștientă și incompatibilă cu exigențele funcției de procuror.

Încadrarea juridică și elementele constitutive ale abaterii disciplinare

Consiliul constată că conduita procurorului Oleg Gonța se încadrează în abaterea disciplinară prevăzută de **art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016**, prin prisma indicilor calificativi ce vizează îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de

serviciu stabilite la art. **6 alin. (3)**, în special a celor potrivit cărora procurorul este obligat: **lit. a)** să-și exercite atribuțiile în conformitate cu Constituția și legislația Republicii Moldova; **lit. b)** să respecte prevederile actelor normative adoptate în cadrul Procuraturii; precum și **lit. d)** să respecte regulile deontologice și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii ori ar afecta prestigiul profesiei de procuror.

Se reține că, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor elemente: existența unei obligații de serviciu prevăzute de lege sau de actele normative interne, încălcarea acesteia prin acțiune sau inacțiune, caracterul imputabil al conduitei și existența formei de vinovăție cerute de lege.

Aferent elementelor constitutive ale abaterilor disciplinare imputate procurorului, reliefăm că *obiectul cauzei disciplinare* îl constituie conduita profesională a procurorului Oleg Gonța în legătură cu două paliere factologice distincte, dar conexe: pe de o parte, neexercitarea căilor de atac împotriva sentințelor pronunțate la 14.02.2025 în cauza Xxx Xxx Xxx și la 08.05.2025 în cauza Xxxxx Xxxxxx Xxxx, sentințe apreciate și raportate ca fiind neîntemeiate; pe de altă parte, conduita ulterioară a acestuia, manifestată la 31.10.2025, prin transmiterea către procurorul Aliona Burlacu a unor pretinse dovezi ale declarării apelurilor, deși aceste căi de atac nu fuseseră în realitate exercitate și nu erau înregistrate în evidențele oficiale.

Prin urmare, obiectul examinării nu îl reprezintă temeinicia în sine a celor două sentințe și nici oportunitatea soluțiilor pronunțate de instanțele de judecată, ci modul în care procurorul și-a îndeplinit obligațiile de serviciu la etapa post-pronunțare, inclusiv sub aspectul legalității, loialității instituționale, corectitudinii raportării și conduitei profesionale în relația cu organele ierarhic competente.

Sub aspectul laturii obiective, s-a stabilit că procurorul Oleg Gonța, participând în calitate de acuzator de stat la examinarea cauzelor Xxx Xxx Xxx și Xxxxx Xxxxxx Xxxx, a raportat aceste sentințe, prin intermediul mecanismelor instituționale, ca fiind „neîntemeiate”, însă nu a exercitat căile de atac în termenul legal, iar ulterior sentințele au dobândit caracter definitiv prin neatacare. Mai mult, ulterior, la solicitarea de confirmare adresată de procurorul Aliona Burlacu, contestatarul a transmis, prin aplicația „Viber”, imagini reprezentând pretinse cereri de apel, care nu aveau corespondent în evidențele oficiale ale instanței, ale Curții de Apel și nici în evidențele interne ale procuraturii, fiind confecționate prin preluarea unor elemente de identificare din alte acte reale.

Sub aspectul laturii subiective, Consiliul constată că procurorul Oleg Gonța a acționat cu intenție directă, atunci când:

- a decis, în mod unilateral și neîntemeiat, să nu introducă cererile de apel împotriva sentințelor neîntemeiate a Judecătoriei Chișinău din 14.02.2025 și 08.05.2025;

- a decis să o inducă în eroare pe procurorul Aliona Burlacu că ar fi contestat sentințele din 14.02.2025 și 08.05.2025;

- a confecționat pretinsele cereri de apel, ca fiind înregistrate în cancelariile sediilor Judecătoriei Chișinău, și pe care le-a expediat prin rețeaua de mesagerie gratuită „Viber” procurorului Aliona Burlacu.

Această concluzie rezultă nu dintr-o simplă prezumție, ci din succesiunea

logică și coerentă a conduitei contestatarului: necontestarea sentințelor raportate ca neîntemeiate, lipsa oricărei informări către conducerea ierarhică sau către subdiviziunea competentă privind pretinsa schimbare de poziție, întocmirea ulterioară a unor prime file de apel, aplicarea unor elemente de identificare preluate din alte cauze și transmiterea acestora ca dovezi ale unei contestări inexistente. Toate aceste acțiuni demonstrează că procurorul nu doar a conștientizat situația creată, ci a urmărit să creeze aparența exercitării căilor de atac, pentru a justifica posterior propria inacțiune.

În ceea ce privește consecințele, Consiliul constată că acestea rezidă în rămânerea definitivă, prin neatacare, a celor două sentințe, în imposibilitatea supunerii lor controlului instanței ierarhic superioare, în inducerea în eroare a procurorului din cadrul Secției judiciar-penale însărcinat cu verificarea exercitării căilor de atac, precum și în afectarea gravă a principiilor legalității, loialității instituționale, onestității profesionale și a încrederii publice în exercitarea funcției de procuror.

Cadrul normativ relevant speței examinate

Potrivit *art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură*, procurorul este obligat să își exercite atribuțiile cu respectarea Constituției, a legilor, a actelor normative interne ale Procuraturii, precum și a normelor deontologice aferente profesiei. În același sens, *art. 38 lit. a) din aceeași lege stabilește că constituie abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.*

De asemenea, *potrivit art. 51 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală*, în cursul judecării cauzei, procurorul reprezintă învinuirea în numele statului, iar procurorul este în drept să declare apel sau recurs împotriva hotărârilor judecătorești pe care le consideră ilegale sau neîntemeiate. Totodată, *art. 53 alin. (1) pct. 9) din Codul de procedură penală consacră obligația procurorului de a exercita atribuțiile procesuale în vederea asigurării legalității și bunei desfășurări a procesului penal, iar art. 401 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală reglementează dreptul procurorului de a ataca sentințele pronunțate în cauzele penale în care a participat.*

În ceea ce privește normele interne aplicabile, pentru sentința pronunțată la 14.02.2025 în cauza Xxx Xxx Xxx, sunt incidente prevederile *pct. 21 din Ordinul Procurorului General nr. 2/21 din 02.01.2018*, iar pentru sentința pronunțată la 08.05.2025 în cauza Xxxxx Xxxxxx Xxxx, sunt incidente prevederile *pct. 50 din Instrucțiunea aprobată prin Ordinul Procurorului General nr. 56/17 din 02.05.2025*. Aceste norme instituie obligația procurorului de a analiza hotărârile pronunțate în cauzele în care a participat și de a exercita căile de atac atunci când sentințele sunt apreciate ca ilegale sau neîntemeiate, în concordanță cu atribuțiile sale funcționale și cu exigențele profesionalismului, rigurozității și legalității.

Totodată, din normele interne invocate rezultă că mecanismele de raportare administrativă, coordonare și evidență nu înlătură responsabilitatea directă a acuzatorului de stat participant la judecarea cauzei, ci dimpotrivă, constituie instrumente instituționale de monitorizare și verificare a modului în care acesta își exercită obligațiile funcționale. Prin urmare, împrejurarea că în procesul de raportare intervin și alți actori instituționali nu exonerează procurorul de propria conduită profesională și de consecințele omisiunilor sale.

Prin urmare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că alegațiile formulate de procurorul Oleg Gonța și de avocatul său sunt neîntemeiate. Materialul probator

administrat confirmă existența unei conduite disciplinare ilicite, încadrate corect la art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Totodată, Consiliul constată că sunt întrunite toate elementele constitutive ale abaterii disciplinare, că forma de vinovăție a fost corect reținută ca intenție directă, iar sancțiunea disciplinară aplicată este proporțională gravității faptelor comise.

În aceste condiții, Consiliul apreciază că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-2/2026 din 23.01.2026 este legală, întemeiată și suficient motivată, motiv pentru care contestația formulată de procurorul Oleg Gonța urmează a fi respinsă.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 10 voturi „pro” și 0 voturi „contra”, în temeiul art.37; art. 38; art. 39 alin. (1) lit. e), alin.(6); art.58 alin.(3); art.70 alin.(1) lit. f); art.77; art. 86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația înaintată de procurorul Oleg Gonța, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-2/2026 din 23.01.2026.

2. A înainta Procurorului General interimar propunerea de eliberare din funcția de procuror a domnului Oleg Gonța.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ